

Afrustnings- eller Nedrustningsforslaget i den nuværende Form? Eller hvad er det? Og endelig, hvad mener den højtærede Udenrigsminister? Tør den højtærede Udenrigsminister sige god for Nedrustningsforslagets udenrigspolitiske Virkninger? Tør han? Det maa vi kræve Viden om. Ikke Taage, ikke Uld, ikke Talemaader, men Ja eller Nej. Det er det, man med fuld Ret kan kræve, ikke mindst af en saa maalbevidst Regering som den nuværende — i hvert Fald siger den selv, at den er det. Klarhed, det har jo hidtil ikke været Regeringens Sag i noget Spørgsmaal, heller ikke i det, som jeg her beskæftiger mig med. Hverken i Aabningstalen, som den højtærede Statsminister holdt, eller i de talrige Interviews, som Stats- eller Forsvarsministeren har underkastet sig, er der paa dette Punkt bragt Klarhed til Veje, medens man jo nok er blevet klar over ved det Interview, som den højtærede Forsvarsminister har underkastet sig, at de Forestillinger, han gør sig om Omfanget og Karakteren af de militær-politiske Interesser, der knytter sig til Østersøens Omraade, er Udtryk for en Mangel paa Indsigt og en Misforstaaelse, som jeg for den højtærede Forsvarsministers Skyld, hvem Ansvarer jo i denne Sag i første Række paahviler, i høj Grad maa beklage. Venstre tager Stilling til det mulig nye i denne Sag, naar vi har Realiteter for os og i Følge med andre Nationer, der er stillede paa lignende Maade som vi, kan medarbejde paa dette nyes Udmøntning i Form af yderligere Lettelser af Forsvarsbyrderne uden at svinge vore Neutralitetspligter og vore Folkeforbundspligter.

Den højtærede Regerings Administration skal jeg ikke komme ind paa. Det er kun nogle enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Rode, som nøder mig til at fremsætte nogle faa Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Rode havde jo travlt med i første Række at ile Undervisningsministeren til Hjælp. Det ærede Medlem naaede til det Resultat, at alt er her saare godt. Det ærede Medlem udfoldede sin mest blændende Dialektik, sin mest elegante Form, alt maatte det ærede Medlem tage i Brug for at naa dette Resultat. Det ærede Medlem havde virkelig Brug for al sin Behændighed, og det var jo ganske naturligt, thi den tidligere Finansminister, Landstingsmand Dr. Brandes, han, som har Klarsyn i saa mange Forhold de to Pariter imellem, har jo med Henblik paa den højtærede Undervisningsminister for nylig udtalt, at hun forsvarede sig uden Behændighed. Det ærede Medlem Hr. Rode

kan ganske anderledes — det kan ikke nægtes —, men han bør dog i sin Nød for Argumenter ikke gribe til Angreb paa Venstres Administration. Det ærede Medlem sagde følgende: Det var den sidste Venstregering, som fjernede fra Statstjenesten en højt fortjent Tjenestemand, nemlig den daværende Arbejdsløshedsinspektør, hvis Anskuelser ikke faldt sammen med den daværende Regerings, for at søge sig en Raadgiver nærmere ved sin Side. Det ærede Medlem Hr. Rode har lige siden Foraaret 1922 jævnlig omtalt dette Embedsskifte, som da fandt Sted, her fra denne Plads, og jeg maa da i den Anledning endnu en Gang erindre det ærede Medlem om, at da Arbejdsløshedsloven vedtoges, var der to Embeder, som blev nedlagt, nemlig Embedet som Arbejdsløshedsinspektør og Embedet som Arbejdsanvisningsdirektør, og disse Embeders Indehavere nød den Ret, som efter den nugældende Lov tilkommer dem; de fik, for saa vidt de ikke anbragtes i anden Statstjeneste, Ventepenge, for saa naturligvis senere at gaa over paa Pension, og det er saa meget mindre rigtigt, at nogen af dem fjernedes fra Statstjenesten, som de begge vedvarende virker deri. Den Embedsmand, som det ærede Medlem Hr. Rode i denne Forbindelse særlig føler sig kaldet til at tage sig af, blev netop paa forsvarlig Maade indenfor sociale Omraader beskæftiget ved Administrationen, og der blev derigennem draget Omsorg for, at hun blev holdt økonomisk skadesløs. Man kan da aldeles ikke sammenstille Fjernelsen hverken af Arbejdsløshedsinspektøren eller af Arbejdsanvisningsdirektøren, idet deres Embeder ved Lov nedlagdes, med Fjernelse af en Embedsmand fra en Virksomhed, som er ham overdraget i Henhold til hans Stilling, uden nogen som helst ydre Foranledning, og det er det, den højtærede Undervisningsminister har forsøgt. Det ærede Medlem Hr. Rode beklager i denne Forbindelse kun, at Undervisningsministeren har haft det Uheld at skabe en Sympati om Professor Larsen, som ikke i Forvejen var til Stede. Derom kan det ærede Medlem Hr. Rode vist med fuldkommen Sindsro sige, at han intet som helst ved. Det ærede Medlem tager fejl. (Modsigelse). Jo, netop, derom taler alle Vidnesbyrd. Der var Sympati for den angrebne Embedsmand, Professor Larsen. Der var Sympati for ham, som der var Sympati for Sangen „Kong Christian“, og det, som den højtærede Undervisningsminister i begge Tilfælde havde Held til, var at udløse, ikke at skabe denne Sympati.

Det ærede Medlem Hr. Rode, ligesom